

Arrest

nr. 222 629 van 13 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 19 februari 2019, verklaart er zich op dezelfde dag een eerste maal vluchteling.

1.2. Bij 's Raads arrest nr. 219 723 van 12 april 2019 werd verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.3. Op 6 mei 2019 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 28 mei 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)" genomen die per drager op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde in uw eerste verzoek om internationale bescherming de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een christen van Tamil-origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kilinochchi. U zou daar ook het grootste deel van uw leven wonen tot uw problemen startten en u Sri Lanka diende te ontvluchten. In de eerste week van januari 2009 werd u immers door de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd) benaderd en gedwongen gerekruteerd. U werd meegenomen naar een trainingskamp in Mullaitivu-district waar u ongeveer een maand zou blijven. U kreeg er een wapen- en fysieke training, maar wenste eigenlijk altijd te ontsnappen. Na een maand slaagde u ook in uw opzet en keerde u terug naar huis. Op 19 maart 2009 verbleef u met uw familie in een bunker in Puddumathalan toen u gewond raakte aan uw been bij een nachtelijk bombardement. Uw broer snelde naar buiten om u te helpen, maar ook hij raakte zwaar gewond. Er vielen die nacht veel burgerslachtoffers en ook uw ouders zouden gewond raken. Uw been moest uiteindelijk geamputeerd worden. U zou na de oorlog tussen 2009 en 2010 in het vluchtelingenkamp Setikullam Zone 4 verblijven, terwijl de rest van uw familie nog steeds in het ziekenhuis was. U verliet in 2010 het kamp om een medische behandeling te krijgen, maar keerde nadien niet meer terug. U woonde tot 2015 bij een priester in Vavuniya in, waar ook andere personen met een handicap verbleven. U kreeg er opvang en bescherming en kreeg er de kans om te studeren. In 2015 besloot u alleen te gaan wonen in Kilinochchi en vond er werk als onderhoudstechnicus op de universiteitscampus. Reeds tijdens uw verblijf bij de priester ontving u echter regelmatig dreigtelefoons en kregen uw ouders bezoek van de Criminal Investigation Department (CID). Omdat u zomaar het vluchtelingenkamp had verlaten en na uw ziekenhuisbezoek niet was teruggekeerd werd u er immers van verdacht banden te hebben met de LTTE. In 2015-2016 trok u daarom naar Maleisië en diende er een verzoek om internationale bescherming in dat uiteindelijk afgewezen werd. Omdat u de termijn van uw toeristenvisum had overschreden werd u er één jaar lang in de gevangenis opgesloten. U keerde nadien terug naar Sri Lanka. Op 27 november 2017 kwamen vier onbekenden naar uw woning en werd u gekidnapt. Er werd gedreigd u aan de overheid over te geven, u werd gemarteld en pas nadat uw familie hen had betaald werd u vrijgelaten. Op 22 augustus 2018 werd u nogmaals ontvoerd. U kreeg te horen dat u lang bij de LTTE was geweest en wist waar de wapens verstopt lagen. Pas nadat uw familie hen betaalde kwam u vrij. U keerde daarop terug naar huis, maar zou nadien nog regelmatig op verschillende plaatsen onderduiken. Onbekenden kwamen nadien nog naar uw huis en ook uw burens werden ondervraagd. U besloot dat het beter was Sri Lanka te verlaten en vloog op 17 januari 2019 met uw eigen paspoort richting India. U zou daarna met een vals paspoort het vliegtuig nemen en reisde langs verschillende onbekende Arabische landen alvorens op 20 januari 2019 in België te landen en er een verzoek om internationale bescherming in te dienen in het Transitcentrum Caricole. U vreesde om bovenstaande redenen voor uw veiligheid en daarnaast kende u politieke problemen wegens uw sympathie voor de 'Tamil National Alliance'. Verder zou uw oom, een bisschop uit Mannar, zich regelmatig negatief hebben uitgelaten over de regering, waardoor hij door het leger vergiftigd werd en verlamd is. Hierdoor zou u ook worden gevisieerd. Daarnaast huwde u vlak voor uw vertrek en waren twee broers van uw vrouw bij de LTTE betrokken, beiden zijn overleden. Tot slot zou ook uw financiële situatie niet goed zijn in Sri Lanka daar uw vader geheugenproblemen kent en ook uw broer één been mist.

Ter staving van dit verzoek legde u volgende kopieën neer: uw identiteitskaart, uw geboorteakte, school- en medische documenten, een Belgische medisch attest, twee attesten van 'Vanni Rehabilitation Organization For The Differently Abled' (VAROD), een attest van de 'Justice of Peace', een tijdelijke verblijfskaart, uw huwelijksakte, de identiteitskaart en geboorteakte van uw vrouw, twee overlijdensaktes van haar broers, een 'Family Registration Card', de identiteitskaart en geboorteakte van uw broer, zijn medische documenten, een brief door uw broer opgesteld, de identiteitskaarten en geboorteaktes van uw ouders, medische documenten van uw vader en foto's van u en uw familie. Op 18 maart 2019 zou u daar nog twee kopieën aan toevoegen van brieven alsook twee foto's.

Op 21 maart 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) inzake uw verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven. U diende beroep in tegen deze beslissing. Op 12 april 2019 volgde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS.

Er werden twee pogingen gedaan (op 18 april 2019 en 23 april 2019) u te verwijderen die echter werden geannuleerd wegens uw verzet om te vertrekken. Een verwijdering onder escorte werd gepland op 11 mei 2019.

Op 6 mei 2019 diende u, nog steeds verblijvend in het Transitcentrum Caricole, een tweede verzoek om internationale bescherming in. U werd op 16 mei 2019 voorafgaandelijk gehoord door het CGVS. U haalt hierbij aan nog steeds de autoriteiten te vrezen die u ervan verdenken banden te hebben met

LTTE. U verwijst naar uw activiteiten voor slachtoffers van de burgeroorlog en voormalige LTTE-strijders voor de organisatie 'Karachchi disability person organisation'. U werd in de regio Karachchi aangeduid om contact te nemen met exvrijheidsstrijders. U gaf les aan hun kinderen, deed consultaties met slachtoffers, en hielp met hun basisnoden. Sinds ergens in 2017 sprak u met voormalige LTTE-leden ook over het heropstarten van de LTTE en de strijd voor een onafhankelijk Eelam, een zaak waar u voorstander van bent. U deed dit tot uw vertrek uit Sri Lanka. U denkt dat bepaalde spionnen dit hebben doorgegeven aan uw autoriteiten en vreest weer te zullen worden gearresteerd bij terugkeer. U werd immers om deze reden al twee keer gearresteerd. U vermeldde deze activiteiten en contacten niet tijdens uw vorig verzoek omdat u schrik had. Daarnaast bent u een christen en hebt u schrik sinds de aanslagen op verschillende kerken.

U had contact met uw familie en legt bijkomende nieuwe documenten neer, naast enkele originelen van kopies die u al eerder neerlegde: uw originele identiteitskaart en originele 'temporary ID card', kopie van een 'treatment sheet' en een 'diagnosis ticket', kopie van uw emergency passport geldig t.e.m. 18/07/2016, originele brief van een parlamentslid dd. 27/04/2019, originele brief van een priester dd. 21/04/2019, originele brief van een justice of the peace dd. 30/04/2019, attest van het Family Rehabilitation Centre (kopie), originele attest van Karachchi Disability Person Organisation dd. 27/04/2019, originele geboorteakte, foto's van uw familie en broer en foto's van uzelf bij de Karachchi Disability Person Organisation, een medisch rapport dd. 5/01/2019, een originele boarding pass Kuala Lumpur-Colombo, een document van het Family Rehabilitation Centre, kopie van een pagina van uw paspoort geldig t.e.m. 7/09/2028, uw huwelijksakte, en een bewijs van een postzending uit Sri Lanka.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en voorgelegde stukken is immers gebleken dat u slechts één been heeft en een prothese gebruikt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd u tijdens uw eerste verzoek ter plekke op het gelijkvloers in het Transitcentrum Caricole gehoord.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk uw verklaring dat u in Sri Lanka wel actief bent geweest in het ondersteunen van LTTE in tegenstelling tot wat u eerder beweerde, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Zo haalde u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming aan weliswaar gedwongen te zijn gerekruteerd door LTTE maar al na een maand te zijn ontsnapt (zie verklaringen eerste verzoek). U zou na uw verblijf in Maleisië teruggekeerd zijn naar Sri Lanka, maar uit uw vorige verklaringen blijkt niet dat u ooit nog actief zou zijn geweest voor het LTTE, of een hieraan gelinkte organisatie (CGVS13/03/2019 17-23). U stelde toen problemen te hebben gekregen met vermoedelijk de CID omdat u lang in LTTE-gebied had gewoond en omdat u niet was teruggekeerd naar het rehabilitatiecentrum na het einde van de burgeroorlog. Hierbij dient te worden vermeld dat de asielinstanties geen geloof hechtten aan uw verklaringen omtrent uw rekrutering door LTTE en uw

problemen nadien met de autoriteiten of derden. Het gegeven dat u nu plots tijdens uw volgend verzoek beweert wel actief te zijn geweest, weliswaar heimelijk, in het heroprichten en ondersteunen van LTTE door het onderhouden van contacten en voeren van gesprekken met voormalige strijders kan niet worden aanvaard (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 7). Van een verzoeker van internationale bescherming kan immers worden verwacht dat deze van bij aanvang van de asielpprocedure waarachtige en volledige verklaringen aflegt omtrent de asielmotieven waarop hij zijn vrees voor vervolging of reële schade baseert. U hebt geen geldige reden waarom u deze elementen niet eerder hebt aangehaald. U stelt dat u gespannen was en schrik had problemen te kunnen krijgen (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 5). Het feit dat u stress had of schrik had is geen afdoende excuus voor het niet eerder vermelden van deze elementen. U kan ook niet duidelijk aangeven waarom u dan nu plots geen schrik meer zou hebben om dit te vermelden (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 5). Ook tijdens de beroepsprocedure voor de RvV hebt u deze elementen niet aangehaald. Het aanhalen van nieuwe zaken, zonder dat u deze aannemelijk weet te maken, om toch in aanmerking te kunnen komen voor een beschermingsstatuut volstaat niet.

Als bewijs van uw nieuw aangehaalde activiteiten ter ondersteuning en heropstarting van de LTTE legt u een attest neer van de "Karachchi disability person organisation", de organisatie onder wiens dekmantel u deze activiteiten deed, en foto's van uzelf bij deze organisatie. Echter kan nergens uit dit attest en de foto's blijken dat u effectief gesprekken had met voormalige strijders over een heroprichting van de LTTE. Het attest vermeldt louter dat u geaffecteerd bent door de oorlog, en sociaal werk hebt gedaan. Ook zijn uw verklaringen over uw activiteiten in het heropstarten van de LTTE vaag te noemen. Gevraagd wanneer u juist begon met deze activiteiten kon u dit niet verder verduidelijken dan dat het ergens in 2017 was, in het midden van het jaar (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 5). Gevraagd met welke voormalige leden u dan zoal gesproken had kon u slechts drie namen geven, en dan nog geen volledige namen (p. 4). Bovendien stelt u nu dat de autoriteiten hier wel van op de hoogte waren en dat u daarom twee keer werd ontvoerd, zoals u eerder had aangehaald in uw eerste verzoek (p. 5). Verder in het persoonlijk onderhoud beweert u dan weer dat ze niet wisten van uw werkelijke activiteiten voor de heropstanding van de LTTE, enkel dat u sociaal werk deed (CGVS voorafgaandelijk onderhoud p. 5). Van de beide keren dat u werd opgesloten brengt u nog steeds geen begin van bewijs aan. Dat u mogelijk wel sociaal werk hebt verricht voor een organisatie die mindervaliden steunt, waarbij mogelijk slachtoffers van het conflict en/of voormalige strijders van LTTE geholpen werden, kan eventueel worden aangenomen. U beweerde trouwens zelf dat "Karachchi Disabled Persons Organisation" geregistreerd was bij de Sri Lankaanse autoriteiten, waardoor het dus geen verboden organisatie was (CGVS voorafgaandelijk onderhoud p. 4). Echter hebt u niet aangetoond dat u tijdens die activiteiten actief was in het aanmoedigen en laten herrijzen van de LTTE en dat u daardoor vervolgd werd en zal worden bij terugkeer naar Sri Lanka.

U verwijst tevens naar het feit dat u christen bent en naar de recente aanslagen op verschillende kerken in Sri Lanka (CGVS voorafgaandelijk gehoor p. 7). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u hiernaar niet hebt verwezen in uw schriftelijke verklaringen bij het indienen van uw volgend verzoek (zie administratief dossier), terwijl deze aanslagen nochtans dateren van na het indienen van dat verzoek dat u op 6 mei 2019 deed. Het loutere feit dat u een christen bent is eveneens onvoldoende om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatus. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de Sri Lankaanse autoriteiten de veiligheidsmaatregelen rond kerken en andere religieuze of openbare plaatsen sterk hebben opgedreven en dat ze zware inspanningen hebben geleverd om de daders van de aanslagen of het netwerk daarrond te neutraliseren.

Inzake de documenten die u voorlegt kan het volgende worden opgemerkt: u legt enkele stukken neer die u al tijdens uw vorige asielpprocedure heeft voorgelegd. Het betreft de 'treatment sheet', origineel van een tijdelijke identiteitskaart, een 'diagnosis ticket', geboorteaktes van uzelf en uw familieleden en uw huwelijksakte. Inzake de documenten die u al eerder neerlegde, eventueel in kopievorm, dient te worden vermeld dat deze al eerder beoordeeld werden en dat ze niet kunnen gezien worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u nu wel in het bezit bent van uw originele temporary ID-card, originele geboorteakte en originele identiteitskaart wijzigt echter ook niets aan de beoordeling inzake uw vrees voor vervolging ten opzichte van Sri Lanka. Immers kunnen deze documenten hoogstens uw identiteit staven, maar zijn ze geen bewijs van de door u aangehaalde asielmotieven. Bovendien is het merkwaardig dat u nu wel plots uw originele identiteitskaart voorlegt, aangezien u tijdens uw vorig verzoek nog aanhaalde deze verloren te zijn (CGVS 13/03/2019 p. 3-4). U stelde dat deze u nu werd opgestuurd door uw familie. Aldus dient te worden vastgesteld dat u deze eerder bewust voor de asielinstanties hebt achtergehouden, wat een negatieve impact heeft op uw algehele geloofwaardigheid.

De gedeeltelijke kopie van uw tijdelijk paspoort is mogelijk een bewijs dat u naar Sri Lanka terugreisde in die periode, net als de originele boarding pass, maar kunnen uw aangehaalde problemen waardoor u besloot Sri Lanka weer te verlaten niet aantonen. Bovendien, het feit dat u in 2016 onder uw eigen identiteit terugreisde naar uw land van nationaliteit is een indicatie dat u toen geen internationale bescherming nodig achtte, hoewel u beweert naar Maleisië te zijn vertrokken uit een vrees voor vervolging en er een verzoek om internationale bescherming indiende. Dat u effectief een verzoek om internationale bescherming indiende in Maleisië blijkt hieruit ook niet.

Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat u nog steeds uw originele, nog geldige paspoort niet voorlegt, enkel een kopie van de identificatiepagina die u zelf bij had in een bijbel toen u onderweg was naar Europa (CGVS voorafgaandelijk gehoor p. 7). Zoals al in uw vorig verzoek werd opgemerkt kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over het ontbreken van uw reisdocument. Dat u nu een kopie voorlegt van slechts één pagina van dat paspoort, waarvan de bewijswaarde gering is gezien de authenticiteit van fotokopieën niet is gegarandeerd, verandert hier niets aan.

De brieven van een priester, parlamentslid en justice of the peace die uw problemen in Sri Lanka moeten bewijzen betreffen documenten die op vraag werden verkregen zoals uit uw verklaringen blijkt, en die een gesolliciteerd karakter bezitten. Ze bezitten dan ook weinig objectieve bewijswaarde. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat dergelijke documenten zeer makkelijk te verkrijgen zijn. U verklaarde dat uw broer en vrouw naar het parlamentslid stapten en met hem spraken, zelf kent u die persoon niet, zo blijkt (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 6). Toch attesteert hij dat u problemen zou kennen, waarbij hij zich blijkbaar enkel baseert op de verklaringen van uw familieleden. Ook de priester blijkt u niet persoonlijk te kennen, enkel zou hij uw familie kennen zo beweert u, terwijl hij meldt dat hij u persoonlijk kent. De betrouwbaarheid ervan is dan ook relatief. Dezelfde opmerkingen gelden voor de brief van de justice of the peace die verkregen werden door uw broer in Sri Lanka (p. 6).

De medische attesten van januari 2018 en 2019 moeten volgens u aantonen dat u mentale problemen hebt wegens de verwondingen die u hebt opgelopen tijdens de burgeroorlog en hiervoor een behandeling kreeg. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de moeilijkheden die u kende als gevolg van dit trauma volstaat het niet om aan te tonen dat u deze verwondingen opliep in de omstandigheden die u eerder schetste, of dat u heden omwille van uw littekens nog een risico loopt op vervolging of ernstige schade, zoals ook werd bevestigd door de RvV. Bovendien werd eerder al opgemerkt dat, voor zover u deze verwondingen opliep in de burgeroorlog, u het niet eerder nodig achtte om hierdoor Sri Lanka te verlaten.

De foto's van uw familie en broer zijn privé-foto's waaraan op zich weinig bewijswaarde kan worden toegekend, aangezien privé-foto's door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Hoe dan ook kan hieruit slechts blijken dat uw broer ook een handicap heeft en wordt hier verder niks mee aangetoond inzake uw eigen vrees voor vervolging. Het bewijs van een postzending uit Sri Lanka is eveneens slechts een aanwijzing dat u post hebt ontvangen uit Sri Lanka.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming, ook niet in de situatie na de aanslagen van april 2019 op verschillende kerken. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst

een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen "voor grondig onderzoek en aanpassing aan de huidige situatie".

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een brief van zijn raadsvrouw gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Op 19 februari 2019 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Bij 's Raads arrest nr. 219 723 van 12 april 2019 werd verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden band en problemen met de LTTE. Op 6 mei 2019 diende verzoeker onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker brengt in het kader van dit tweede verzoek om internationale bescherming enkele bijkomende documenten bij en hij wijzigt zijn verklaringen inzake zijn vluchtrelaas ten dele in die zin dat hij voorhoudt dat hij in Sri Lanka werkzaam was als begeleider van slachtoffers van de burgeroorlog bij de organisatie "Karachchi Disability Person Organisation" (hierna: KDPO) waarbij hij onder meer gesprekken voerde met voormalige leden van de LTTE over het heropstarten van de LTTE en de strijd voor een onafhankelijk Eelam waardoor hij tweemaal door de Sri Lankaanse autoriteiten werd gearresteerd. Tevens voert verzoeker aan dat hij als christen een gegronde vrees voor vervolging kent naar aanleiding van de recente aanslagen in Sri Lanka op christelijke doelwitten.

Op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de onontvankelijkheid van verzoekers tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat (i) verzoekers verklaringen over zijn werkzaamheden voor de KDPO en zijn gesprekken over het heropstarten van de LTTE en de onafhankelijkheidsstrijd niet te rijmen zijn met zijn (reeds ongeloofwaardig bevonden) verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming; (ii) verzoeker geen afdoende verschooning kan bieden voor het niet eerder vermelden van zijn beweerde activiteiten voor de KDPO en zijn vermeende arrestaties door de Sri Lankaanse autoriteiten; (iii) de door hem voorgelegde foto's van zijn activiteiten bij de KDPO en het attest van deze organisatie (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet aantonen dat verzoeker werkelijk over het heropstarten van de LTTE en de onafhankelijkheidsstrijd zou hebben gesproken, temeer daar zijn verklaringen over deze gesprekken slechts vaag zijn, hij nalaat enig begin van bewijs voor te leggen van zijn beweerde arrestaties door de Sri Lankaanse autoriteiten en hij zelf verklaarde dat de KDPO een geregistreerde en dus niet een verboden organisatie is; (iv) verzoeker in zijn schriftelijke verklaringen bij het indienen van zijn volgend verzoek om internationale bescherming zelf geen melding maakte van zijn voorgehouden vrees voor vervolging als christen naar aanleiding van de recente aanslagen in Sri Lanka op christelijke doelwitten, terwijl deze aanslagen op het moment van het indienen van dit verzoek om internationale bescherming reeds hadden plaatsgevonden, hetgeen des te meer klemmt daar uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten veiligheidsmaatregelen hebben genomen na de recente aanslagen op christelijke doelwitten; (v) verzoeker in het kader van onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming een originele versie van zijn identiteitskaart voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), terwijl hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nog verklaarde dat hij zijn originele identiteitskaart onderweg naar België verloor, waaruit blijkt dat hij de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid; (vi) het bij onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming voorleggen van de originele versie van documenten die hij reeds voorlegde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming op zich geen bewijs vormt van de aangehaalde vluchtmotieven; (vii) een gedeelte van zijn originele paspoort en de originele boarding pass slechts aantonen dat verzoeker in 2016 onder zijn eigen identiteit terugreisde van Maleisië naar Sri Lanka, hetgeen aantoont dat hij toen internationale bescherming niet noodzakelijk achtte; (viii) hij enkel een kopie voorlegt van de identificatiepagina van zijn huidige paspoort; (ix) de brieven (van een priester, van een parlamentslid en van een "justice of peace") een gesolliciteerd karakter hebben en bovendien werden opgesteld door personen die verzoeker niet persoonlijk kent; (x) de medische attesten niet de aangevoerde vervolgingsfeiten kunnen aantonen en er evenmin uit blijkt dat hij omwille van zijn verwondingen en littekens heden een risico op vervolging of ernstige schade zou lopen; (xi) de foto's van zijn familie en zijn broer weinig bewijswaarde hebben gelet op de manipuleerbaarheid van privéfoto's naar plaats, tijd en omstandigheden; en (xii) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat om aanspraak te maken op internationale bescherming.

2.3.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

2.3.4. De Raad wijst erop dat hij in het arrest nr. 219 723 van 12 april 2019 reeds besloot tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vluchtrelaas, met name werden de door hem aangevoerde problemen met de LTTE en de Sri Lankaanse autoriteiten niet geloofwaardig geacht. Dat verzoeker zijn verklaringen over zijn vluchtmotieven in het kader van onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming wijzigt, doet reeds afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen afgelegd in het kader van zowel zijn eerste als zijn tweede verzoek om internationale bescherming. Verzoekers verklaring, namelijk dat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming gespannen was en schrik had dat hij problemen zou krijgen, kan niet worden aanvaard, temeer daar hij evenmin van zijn gewijzigde verklaringen melding maakte tijdens zijn beroepsprocedure bij de Raad in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en hij nalaat enige aannemelijke verklaring te bieden over de reden(en) waarom hij heden in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming deze gewijzigde elementen plots wél aanhaalt.

Gezien het voorgaande, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt: *"Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk uw verklaring dat u in Sri Lanka wel actief bent geweest in het ondersteunen van LTTE in tegenstelling tot wat u eerder beweerde, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.*

Zo haalde u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming aan weliswaar gedwongen te zijn gerekruteerd door LTTE maar al na een maand te zijn ontsnapt (zie verklaringen eerste verzoek). U zou na uw verblijf in Maleisië teruggekeerd zijn naar Sri Lanka, maar uit uw vorige verklaringen blijkt niet dat u ooit nog actief zou zijn geweest voor het LTTE, of een hieraan gelinkte organisatie (CGVS13/03/2019 17-23). U stelde toen problemen te hebben gekregen met vermoedelijk de CID omdat u lang in LTTE-gebied had gewoond en omdat u niet was teruggekeerd naar het rehabilitatiecentrum na het einde van de burgeroorlog. Hierbij dient te worden vermeld dat de asielinstanties geen geloof hechtten aan uw verklaringen omtrent uw rekrutering door LTTE en uw problemen nadien met de autoriteiten of derden. Het gegeven dat u nu plots tijdens uw volgend verzoek beweert wel actief te zijn geweest, weliswaar heimelijk, in het heroprichten en ondersteunen van LTTE door het onderhouden van contacten en voeren van gesprekken met voormalige strijders kan niet worden aanvaard (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 7). Van een verzoeker van internationale bescherming kan immers worden verwacht dat deze van bij aanvang van de asielpprocedure waarachtige en volledige verklaringen aflegt omtrent de asielmotieven waarop hij zijn vrees voor vervolging of reële schade baseert. U hebt geen geldige reden waarom u deze elementen niet eerder hebt aangehaald. U stelt dat u gespannen was en schrik had problemen te kunnen krijgen (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 5). Het feit dat u stress had of schrik had is geen afdoende excuus voor het niet eerder vermelden van deze elementen. U kan ook niet duidelijk aangeven waarom u dan nu plots geen schrik meer zou hebben om dit te vermelden (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 5). Ook tijdens de beroepsprocedure voor de RvV hebt u deze elementen niet aangehaald. Het aanhalen van nieuwe zaken, zonder dat u deze aannemelijk weet te maken, om toch in aanmerking te kunnen komen voor een beschermingsstatuut volstaat niet.

Als bewijs van uw nieuw aangehaalde activiteiten ter ondersteuning en heropstarting van de LTTE legt u een attest neer van de "Karachchi disability person organisation", de organisatie onder wiens dekmantel u deze activiteiten deed, en foto's van uzelf bij deze organisatie. Echter kan nergens uit dit attest en de foto's blijken dat u effectief gesprekken had met voormalige strijders over een heroprichting van de LTTE. Het attest vermeldt louter dat u geaffecteerd bent door de oorlog, en sociaal werk hebt gedaan. Ook zijn uw verklaringen over uw activiteiten in het heropstarten van de LTTE vaag te noemen. Gevraagd wanneer u juist begon met deze activiteiten kon u dit niet verder verduidelijken dan dat het ergens in 2017 was, in het midden van het jaar (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 5). Gevraagd met welke voormalige leden u dan zoal gesproken had kon u slechts drie namen geven, en dan nog geen volledige namen (p. 4). Bovendien stelt u nu dat de autoriteiten hier wel van op de hoogte waren en dat u daarom twee keer werd ontvoerd, zoals u eerder had aangehaald in uw eerste verzoek (p. 5). Verder in het persoonlijk onderhoud beweert u dan weer dat ze niet wisten van uw werkelijke activiteiten voor de heropstanding van de LTTE, enkel dat u sociaal werk deed (CGVS voorafgaandelijk onderhoud p. 5). Van de beide keren dat u werd opgesloten brengt u nog steeds geen begin van bewijs aan. Dat u mogelijk wel sociaal werk hebt verricht voor een organisatie die mindervaliden steunt, waarbij mogelijk slachtoffers van het conflict en/of voormalige strijders van LTTE geholpen werden, kan eventueel worden aangenomen. U beweerde trouwens zelf dat "Karachchi Disabled Persons Organisation" geregistreerd was bij de Sri Lankaanse autoriteiten, waardoor het dus geen verboden organisatie was (CGVS voorafgaandelijk onderhoud p. 4). Echter hebt u niet aangetoond dat u tijdens die activiteiten actief was in het aanmoedigen en laten herrijzen van de LTTE en dat u daardoor vervolgd werd en zal worden bij terugkeer naar Sri Lanka."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Als dusdanig blijft deze motivering uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.3.5. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging als christen naar aanleiding van de recente aanslagen in Sri Lanka op christelijke doelwitten:

“U verwijst tevens naar het feit dat u christen bent en naar de recente aanslagen op verschillende kerken in Sri Lanka (CGVS voorafgaandelijk gehoor p. 7). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u hiernaar niet hebt verwezen in uw schriftelijke verklaringen bij het indienen van uw volgend verzoek (zie administratief dossier), terwijl deze aanslagen nochtans dateren van na het indienen van dat verzoek dat u op 6 mei 2019 deed. Het loutere feit dat u een christen bent is eveneens onvoldoende om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatus. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de Sri Lankaanse autoriteiten de veiligheidsmaatregelen rond kerken en andere religieuze of openbare plaatsen sterk hebben opgedreven en dat ze zware inspanningen hebben geleverd om de daders van de aanslagen of het netwerk daarrond te neutraliseren.”

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat zijn raadvrouw een brief opstelde die werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken, doch dat hiervan geen melding wordt gemaakt in de bestreden beslissing. Hij stelt dat, gelet op deze brief, niet kan worden voorgehouden dat hij bij het indienen van zijn tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming geen melding zou hebben gemaakt van deze vrees voor vervolging naar aanleiding van de recente aanslagen op christelijke doelwitten in Sri Lanka. Hij wijst erop dat deze brief vermeldt dat hij door deze recente aanslagen opnieuw getraumatiseerd wordt vermits zowel hij als zijn broer in het verleden een been verloren bij een bombardement, waaraan hij door deze nieuwe aanslagen opnieuw wordt herinnerd.

De Raad stelt vast dat de betreffende brief van verzoekers raadvrouw (verzoekschrift, stuk 3) zich niet in het administratief dossier bevindt. Verzoeker brengt geen bewijs bij dat deze brief effectief naar de Dienst Vreemdelingenzaken zou zijn verstuurd.

Hoe dan ook dient vastgesteld dat de inhoud van deze brief op generlei wijze een ander licht werpt op de motivering in de bestreden beslissing. In zijn nota met opmerkingen stelt de commissaris-generaal dienaangaande immers terecht als volgt:

“Wat er ook van zij, deze brief is niet van dien aard dat zij een ander licht werpt op de beoordeling van verzoekers huidige verzoek om internationale bescherming. Ook hier wordt immers voornamelijk verwezen naar verzoekers geloofsovertuiging en de aanslagen van 21 april 2019. Deze aspecten werden beoordeeld in de bestreden beslissing. Bovendien doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zelf in zijn initiële schriftelijke verklaring van 6 mei 2019 geen melding maakte van een vrees voor vervolging voortvloeiend uit zijn geloofsovertuiging en de aanslagen van 21 april 2019 [zie administratief dossier, stuk 13]. Gelet op het feit dat de inleiding van deze vragenlijst uitdrukkelijk vermeldt dat alle nieuwe elementen ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming dienen te worden vermeld in de vragenlijst omdat de Commissaris-generaal niet verplicht is een bijkomend persoonlijk onderhoud te organiseren, is deze vaststelling wel degelijk relevant en doet zij afbreuk aan de voorgehouden vrees voor vervolging, minstens de ernst ervan.

[...] 2.4.3 Waar verzoeker stelt dat de aanslagen van 21 april 2019 zijn herinneringen en angst van het verleden terug naar boven gebracht hebben – en hem opnieuw getraumatiseerd hebben – omdat hij in 2009 zijn been verloor bij een aanslag, stelt verweerder vooreerst vast dat verzoekers bewering dat hij “opnieuw getraumatiseerd” is louter een bewering betreft die niet op objectieve wijze gestaafd wordt.

Bovendien volstaat het niet dat de vrees voor vervolging alleen subjectief aanwezig is in hoofde van verzoeker, maar dient deze ook geobjectiveerd te worden. Zoals eerder reeds uiteengezet, brengt verzoeker geen concrete, objectieve elementen aan die wijzen op een gegronde vrees in zijn hoofde voor vervolging omwille van zijn geloofsovertuiging. Tevens dient vastgesteld te worden dat verzoeker, blijkens zijn eigen verklaringen, zijn been verloor bij een bombardement in het kader van het gewapend conflict in Sri Lanka, waarbij hij niet individueel werd geviseerd. (notities persoonlijk onderhoud d.d.13/03/2019, p.16) De omstandigheden waarin verzoeker gewond raakte, zijn dan ook geheel anders dan de aanslagen die plaats vonden op 21 april 2019. Dat verzoeker in het verleden gewond raakte bij een bombardement in het kader van gevechtshandelingen en hierdoor ook psychische moeilijkheden had, is dan ook onvoldoende om in zijn hoofde een actuele, gegronde vrees voor vervolging vast te stellen.”

2.3.6. Verder dient vastgesteld dat de (overige) door verzoeker in het kader van zijn tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het

administratief dossier) evenmin een element bevatten dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking zou komen.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dienaangaande terecht als volgt:

"Inzake de documenten die u voorlegt kan het volgende worden opgemerkt: u legt enkele stukken neer die u al tijdens uw vorige asielpcedure heeft voorgelegd. Het betreft de 'treatment sheet', origineel van een tijdelijke identiteitskaart, een 'diagnosis ticket', geboorteaktes van uzelf en uw familieleden en uw huwelijksakte. Inzake de documenten die u al eerder neerlegde, eventueel in kopievorm, dient te worden vermeld dat deze al eerder beoordeeld werden en dat ze niet kunnen gezien worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u nu wel in het bezit bent van uw originele temporary ID-card, originele geboorteakte en originele identiteitskaart wijzigt echter ook niets aan de beoordeling inzake uw vrees voor vervolging ten opzichte van Sri Lanka. Immers kunnen deze documenten hoogstens uw identiteit staven, maar zijn ze geen bewijs van de door u aangehaalde asielmotieven. Bovendien is het merkwaardig dat u nu wel plots uw originele identiteitskaart voorlegt, aangezien u tijdens uw vorig verzoek nog aanhaalde deze verloren te zijn (CGVS 13/03/2019 p. 3-4). U stelde dat deze u nu werd opgestuurd door uw familie. Aldus dient te worden vastgesteld dat u deze eerder bewust voor de asielinstanties hebt achtergehouden, wat een negatieve impact heeft op uw algehele geloofwaardigheid.

De gedeeltelijke kopie van uw tijdelijk paspoort is mogelijk een bewijs dat u naar Sri Lanka terugreisde in die periode, net als de originele boarding pass, maar kunnen uw aangehaalde problemen waardoor u besloot Sri Lanka weer te verlaten niet aantonen. Bovendien, het feit dat u in 2016 onder uw eigen identiteit terugreisde naar uw land van nationaliteit is een indicatie dat u toen geen internationale bescherming nodig achtte, hoewel u beweert naar Maleisië te zijn vertrokken uit een vrees voor vervolging en er een verzoek om internationale bescherming indiende. Dat u effectief een verzoek om internationale bescherming indiende in Maleisië blijkt hieruit ook niet.

Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat u nog steeds uw originele, nog geldige paspoort niet voorlegt, enkel een kopie van de identificatiepagina die u zelf bij had in een bijbel toen u onderweg was naar Europa (CGVS voorafgaandelijk gehoor p. 7). Zoals al in uw vorig verzoek werd opgemerkt kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over het ontbreken van uw reisdocument. Dat u nu een kopie voorlegt van slechts één pagina van dat paspoort, waarvan de bewijswaarde gering is gezien de authenticiteit van fotokopieën niet is gegarandeerd, verandert hier niets aan.

De brieven van een priester, parlamentslid en justice of the peace die uw problemen in Sri Lanka moeten bewijzen betreffen documenten die op vraag werden verkregen zoals uit uw verklaringen blijkt, en die een gesolliciteerd karakter bezitten. Ze bezitten dan ook weinig objectieve bewijswaarde. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat dergelijke documenten zeer makkelijk te verkrijgen zijn. U verklaarde dat uw broer en vrouw naar het parlamentslid stapten en met hem spraken, zelf kent u die persoon niet, zo blijkt (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 6). Toch attesteert hij dat u problemen zou kennen, waarbij hij zich blijkbaar enkel baseert op de verklaringen van uw familieleden. Ook de priester blijkt u niet persoonlijk te kennen, enkel zou hij uw familie kennen zo beweert u, terwijl hij meldt dat hij u persoonlijk kent. De betrouwbaarheid ervan is dan ook relatief. Dezelfde opmerkingen gelden voor de brief van de justice of the peace die verkregen werden door uw broer in Sri Lanka (p. 6).

De medische attesten van januari 2018 en 2019 moeten volgens u aantonen dat u mentale problemen hebt wegens de verwondingen die u hebt opgelopen tijdens de burgeroorlog en hiervoor een behandeling kreeg. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de moeilijkheden die u kende als gevolg van dit trauma volstaat het niet om aan te tonen dat u deze verwondingen opliep in de omstandigheden die u eerder schetste, of dat u heden omwille van uw littekens nog een risico loopt op vervolging of ernstige schade, zoals ook werd bevestigd door de RvV. Bovendien werd eerder al opgemerkt dat, voor zover u deze verwondingen opliep in de burgeroorlog, u het niet eerder nodig achtte om hierdoor Sri Lanka te verlaten.

De foto's van uw familie en broer zijn privé-foto's waaraan op zich weinig bewijswaarde kan worden toegekend, aangezien privé-foto's door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Hoe dan ook kan hieruit slechts blijken dat uw broer ook een handicap heeft en wordt hier verder niks mee aangetoond inzake uw eigen vrees voor vervolging. Het bewijs van een postzending uit Sri Lanka is eveneens slechts een aanwijzing dat u post hebt ontvangen uit Sri Lanka."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de foto's van zijn familie en zijn broer werden genomen voor het huis van zijn ouders, dat hieruit duidelijk blijkt dat zijn broer een been verloor en dat het onaanvaardbaar is om te stellen dat dit om inscenering zou gaan, dient erop gewezen dat nergens in de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker

voorgelegde foto's in scene werden gezet. De commissaris-generaal merkt in de bestreden beslissing echter wel terecht op dat het slechts privéfoto's betreffen en dat privéfoto's wegens de mogelijke manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden bewijswaarde ontberen. Tevens motiveert de commissaris-generaal terecht dat uit deze foto's slechts blijkt dat ook verzoekers broer een been verloor, doch dat verder niets kan worden afgeleid met de betrekking tot verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opmerkt dat hij niet enkel een attest van de KDPO voorlegt, maar tevens foto's van zijn activiteiten voor deze organisatie zodat het volgens hem aannemelijk is dat hij deelnam aan de activiteiten van deze organisatie, dient erop gewezen dat uit de betreffende foto's slechts kan blijken dat verzoeker aanwezig was op activiteiten van de KDPO, doch niet dat verzoeker in het kader van deze activiteiten gesprekken zou hebben gevoerd met voormalige LTTE-leden over het heropstarten van de LTTE en de onafhankelijkheidsstrijd en dat hij hierdoor problemen zou kennen met de Sri Lankaanse autoriteiten. In zijn nota met opmerkingen stelt de commissaris-generaal bovendien terecht als volgt: *"Verweerder voegt hier nog aan toe dat uit dit attest, nochtans opgesteld in februari 2019, in het geheel geen sprake is van eventuele problemen die verzoeker zou hebben gekend omwille van zijn betrokkenheid, op welke manier dan ook, bij deze organisatie. Evenmin toont verzoeker aan dat de loutere betrokkenheid bij deze organisatie voldoende zou zijn om gevisieerd te worden door de autoriteiten. Verzoeker gaf immers zelf aan dat deze organisatie geregistreerd was, zodat het geen verboden organisatie betreft."*

Verzoeker voert voorts geen enkel verweer tegen het door de bestreden beslissing vastgestelde motief met betrekking tot de overige door verzoeker bijgebrachte documenten: *"De gedeeltelijke kopie van uw tijdelijk paspoort is mogelijk een bewijs dat u naar Sri Lanka terugreisde in die periode, net als de originele boarding pass, maar kunnen uw aangehaalde problemen waardoor u besloot Sri Lanka weer te verlaten niet aantonen. Bovendien, het feit dat u in 2016 onder uw eigen identiteit terugreisde naar uw land van nationaliteit is een indicatie dat u toen geen internationale bescherming nodig achtte, hoewel u beweert naar Maleisië te zijn vertrokken uit een vrees voor vervolging en er een verzoek om internationale bescherming indiende. Dat u effectief een verzoek om internationale bescherming indiende in Maleisië blijkt hieruit ook niet." (...)* *"De brieven van een priester, parlamentslid en justice of the peace die uw problemen in Sri Lanka moeten bewijzen betreffen documenten die op vraag werden verkregen zoals uit uw verklaringen blijkt, en die een gesolliciteerd karakter bezitten. Ze bezitten dan ook weinig objectieve bewijswaarde. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat dergelijke documenten zeer makkelijk te verkrijgen zijn. U verklaarde dat uw broer en vrouw naar het parlamentslid stapten en met hem spraken, zelf kent u die persoon niet, zo blijkt (CGVS voorafgaandelijk persoonlijk onderhoud p. 6). Toch attesteert hij dat u problemen zou kennen, waarbij hij zich blijkbaar enkel baseert op de verklaringen van uw familieleden. Ook de priester blijkt u niet persoonlijk te kennen, enkel zou hij uw familie kennen zo beweert u, terwijl hij meldt dat hij u persoonlijk kent. De betrouwbaarheid ervan is dan ook relatief. Dezelfde opmerkingen gelden voor de brief van de justice of the peace die verkregen werden door uw broer in Sri Lanka (p. 6)."*

Dit motief blijft bijgevolg onverminderd overeind en wordt door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij, nadat hem in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd verweten dat hij geen begin van bewijs van zijn identiteit voorlegde, alles in het werk stelde om originele identiteitsdocumenten te bekomen, dat hij zijn familie contacteerde om deze documenten terug te vinden en op te sturen en dat hij niet de intentie had om informatie achter te houden of de asielinstanties te misleiden, voert de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen terecht aan dat verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat hij zijn paspoort en identiteitskaart meenam naar België maar deze onderweg "verkeerd" had weggelegd, hetgeen allerm minst te rijmen valt met de vaststelling dat verzoeker in het kader van onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming wel degelijk originele identiteitsdocumenten voorlegt. Hoe verzoeker zijn identiteitskaart plots dan toch in originele vorm kan neerleggen ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Verzoeker licht zijn betoog overigens niet verder toe maar beperkt zich tot te stellen dat *"Hierdoor bevindt verzoeker zich in een negatieve spiraal. Zowel het gebrek aan identiteitsbewijs bij zijn 1^{ste} verzoek als de neerlegging van zijn identiteitsdocumenten bij zijn 2^{de} verzoek heeft een negatieve impact."* Een dergelijk verweer is niet ernstig aangezien verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de stukken die hij al dan niet neerlegt.

Voor het overige voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer met betrekking tot de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing inzake de door verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten.

Gelet op wat voorafgaat kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij stelt dat verzoeker ook naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag met zijn huidige versie van de feiten zijn beweerde banden met de LTTE niet aannemelijk maakt.

2.3.7. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het loutere profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming, ook niet in de situatie na de aanslagen van april 2019 op verschillende kerken. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreeend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”

In zijn verweernota oordeelt de commissaris-generaal aansluitend nog terecht als volgt:

“Verweerder stelt vast dat verzoeker geen concrete, pertinente argumenten aanbrengt die erop wijzen dat deze beoordeling, of de informatie waarop zij gebaseerd is, niet correct is. Zoals eerder in onderhavige nota reeds uiteengezet werd, volhardt verzoeker weliswaar in zijn bewering dat hij banden heeft met de LTTE doch slaagt hij er niet in deze aannemelijk te maken. Wat betreft verzoekers verwijzing naar de aanstelling van oudpresident Rajapaksa als premier in oktober 2018, merkt verweerder op dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat Rajapaksa opnieuw vervangen werd door premier Wickremesinghe in een nieuwe regering ondersteund door de Tamil National Alliance. Verzoekers stelling dat het gevreesde regime van Rajapaksa teruggekeerd is, komt dan ook niet overeen met de actuele politieke situatie in Sri Lanka. Waar verzoeker ten slotte nog opmerkt dat activisten die zich tegen de LTTE hebben gekeerd, terecht vrezen voor wraakacties van deze organisatie, merkt verweerder op dat verzoeker in het geheel nalaat te duiden op welke wijze dit op hem van toepassing zou zijn. Verzoeker beweerde in tegendeel in het kader van zijn huidige verzoek nog dat hij zou hebben samengezeten met voormalige leden van de LTTE om een heropstart van de LTTE en de strijd voor een onafhankelijk Eelam te bespreken. Het ontgaat verweerder hoe dit te rijmen zou zijn met een vrees voor wraakacties, uitgaande van de LTTE, tegen activisten die zich tegen de organisatie hebben gekeerd.”

Verzoeker beperkt er zich toe te verwijzen naar zijn asielrelaas en de algemene situatie en hierbij selectief te citeren uit ‘vorige’ (zonder verdere datumvermelding) COI-rapporten doch deze doen geen afbreuk aan de meer recente informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker laat na andersluidende informatie bij te brengen waaruit zou blijken dat de informatie van de commissaris-generaal niet langer actueel dan wel niet correct zou zijn.

2.3.8. Gelet op het voorgaande, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.”

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, blijkt uit deze motivering dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk heeft gemotiveerd met betrekking tot artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Aldus treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze oordeelt dat verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER